

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913010279
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6913010279.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, na neverejnom zasadnutí dňa 25. apríla 2018, prejednal sťažnosť odsúdenej E. S., proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota z 20.02.2018 sp.zn. 2T/64/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdenej E. S. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením podľa § 55 ods. 4 Tr. zák. rozhodol u odsúdenej E. S. o zmene nevykonaného trestu povinnej práce vymieraného na 220 hodín trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota z 27.05.2013 sp.zn. 2T/64/2013, právoplatným 04.07.2013, pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 3 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 110 dní.

Podľa § 55 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 48 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. bola pre výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala odsúdená v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorou sa domáhala zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Podľa jej názoru súd prvého stupňa rozhodol nezákonne, keď jej premenil trest povinnej práce na nepodmienečný trest odňatia slobody. Poukazuje pritom na svoj zdravotný stav, že bola liečená na psychiatrii a viackrát bola hospitalizovaná a v čase ročnej lehoty na vykonanie trestu povinnej práce bola viackrát neschopná zo zdravotných dôvodov túto prácu vykonať. Predložila potvrdenie lekára o PN a prepúšťaciu správu z nemocnice. V ďalšom poukazuje na to, že jej maloletý syn, kvôli ktorému bola uznaná za vinnú, končí povinnú školskú dochádzku v júni 2018, teda so zabezpečením riadnej školskej dochádzky už problémy nebudú a nemôže sa opakovane dopustiť trestnej činnosti, za ktorú bola odsúdená. Z toho dôvodu žiada teda zmeniť nepodmienečný trest odňatia slobody s tým, že syna vychováva sama a počas výkonu trestu odňatia slobody by nebolo možné zabezpečiť starostlivosť o neho inou osobou.

Krajský súd na základe sťažnosti odsúdenej preskúmal v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. zákonosť napadnutého uznesenia a konanie uzneseniu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná.

Odvolací súd vykonal dokazovanie preskúmaním predmetnej veci, pritom zo zabezpečených dôkazov je nesporné, že odsúdená počas obdobia od právoplatnosti trestného rozkazu, teda od 04.07.2013, neprejavila snahu a záujem vykonať trest povinnej práce, teda ani v minimálnej časti, pritom z hľadiska zdravotného stavu predložila doklad o pracovnej neschopnosti, resp. prepúšťacia správa, podľa ktorej bola opakovane hospitalizovaná od 04.03.2015 do 05.03.2015 v dôsledku intoxikácie rivotrilom, keď predtým bola naposledy hospitalizovaná 23.12.2011, vyplýva z tejto správy, že z dôvodov rodinných problémov zjedla asi 50 tabletiiek lieku rivotril a 05.03.2015 bola prepustená do domáceho ošetrovania. Potom predložila potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti od 17.03.2014 do 31.03.2014 a od 21.09.2017 do 03.10.2017, nepodložila žiadny doklad, že zdravotné problémy jej bránia vykonať

uvedený trest, resp. nepožiadala o odklad alebo iným spôsobom sa zaujímať, resp. informovať súd, prečo nemôže vykonať predmetný zákonne uložený trest povinnej práce.

Vychádzajúc z týchto skutočností a aj z dôvodov sťažnosti možno ustáliť, že odsúdená dúfala zrejme, že sa na výkon jej trestu zabudne, resp. nebude aktuálny, pretože v júni tohto roku jej syn končí základnú školskú dochádzku a teda uložený trest a prípadné ďalšie pokračovanie páchanej trestnej činnosti sú bezpredmetné.

Podľa § 55 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonal práce v určenom rozsahu, alebo nesplnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Odsúdená v rámci plynutia povinnosti na vykonanie trestu povinnej práce nevyužila ust. § 55 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého súd môže upustiť od výkonu trestu povinnej práce, ak sa odsúdený v čase výkonu tohto trestu nie z vlastnej viny stal trvalo práceneschopným alebo invalidným alebo z iných závažných dôvodov.

Napriek skutočnostiam uvádzaných obžalovanou, ako aj predloženými fotokópiami o pracovnej neschopnosti musí odvolací súd konštatovať, že i pre prípad predloženia týchto dokladov by zjavne neboli splnené zákonné podmienky pre upustenie od výkonu uloženého trestu v zmysle § 55 ods. 5 Tr. zák., pretože v priebehu roka od právoplatnosti trestného rozkazu zjavne mala dostatok času aj mimo obdobia pracovnej neschopnosti uložený trest vykonať.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil pochybenie v napadnutom uznesení, toto považuje za zákonné a sťažnosť sťažovateľky ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.